

# РЕШЕНИЕ

№ 4075

гр. София, 24.08.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 09.03.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5961** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Р. П. Ц. и В. П. Г. и двете от [населено място], против заповед № РД-09-297/02.06.2010г. на кмета на район „Нови Искър” на Столична община (СО), с която е допълнен кадастралния план в регулационния план на [населено място], с имот с пл. № 884 в УПИ XIX „За жилищно строителство и ТП” и XVII515, в кв. 21 и в улица ОТ105 – ОТ106 и изменение границите на имот пл. № 515, кв. 21, обозначено на скица № 796/2010г. на район „Нови Искър”. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на административния акт, поради липса на представителна власт от страна на пълномощника, подписал акта за непълноти и грешки и наличието на спор за материално право, по отношение на новонанесения имот.

Ответникът, кмета на район „Нови Искър” на СО, и заинтересованите страни (ЗС) Б. М. Й. и Н. Н. Т., лично и чрез процесуалните си представители оспорват жалбата, като желаят обжалваната заповед да бъде оставена в сила. ЗС – Столична община, не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

СГП не изпраща представител и не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лица, които имат правен интерес от оспорването и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, същата е

неоснователна.

Производството по издаване на процесната заповед е образувано по искане на ЗС Й. и Т. от 12.01.2010г., за изменение на кадастралния план с попълване (нанасяне) на имот с пл. № 884, в кв. 21, по плана на [населено място]. За поисканото изменение е съставен акт № 103-02 от 16.04.2010 г. за непълноти и грешки, който е обявен на жалбоподателите, в качеството им на заинтересовани лица, като собственици на съседен имот – УПИ XVII-515. Този акт е подписан, за заинтересованите лица, от пълномощника им М. В. Г., упълномощена с пълномощно рег. № 1925 от 2007 г. от жалбоподателката В. Г. и с пълномощно рег. № 3310 от 2005 г. от жалбоподателката Р. Ц.. Представена е и нотариално заверена декларация рег. № 558/ 15.04.2010г. от жалбоподателите, чрез техния пълномощник, с която заявяват, че границата между техния имот и имот пл. № 884 е вярно нанесена и нямат претенции за уреждане на сметки. Във връзка с липсата на възражения и на основание чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗКИР, административният орган е издал оспорената заповед, с която е одобрил исканата промяна в кадастралния план.

В настоящият процес, спорно между страните е обстоятелството, налице ли е спор за материално право или не, както и наличието на представителна власт у пълномощника на жалбоподателите.

От представените по делото (л. 26 и л. 27) пълномощни, се установява, че жалбоподателките са упълномощили лицето М. В. Г., да ги „представява пред пред всички държавни, общински и обществени органи и организации, данъчни и финансови служби, физически и юридически лица, във връзка с уточняване и нанасяне на границите на собствения ни недвижим имот, находящ се в [населено място], съставляващ УПИ XV-515, имот пл. № 740, УПИ XVI-515 и УПИ XVII-515 в кв. 21, като във връзка с това подава и подписва от мое име всички необходими документи.” Изрично е описано и в двете пълномощни, че правата на упълномощеното лице не се ограничават със срок. В настоящия случай сме изправени пред уточняване и нанасяне на граница между УПИ XVII-515 и новопроектирания имот пл. № 884, които са съседни. По административната преписка липсват данни, пълномощните на М. Г. да са били оттеглени. До приключване на устните състезания, в настоящето дело, не бяха представени доказателства в тази насока. Следователно акт № 103-02 от 16.04.2010 г. за непълноти и грешки е предявен и надлежно подписан от страна на жалбоподателите, чрез техния пълномощник, без каквито и да било възражения. Напротив, изразено е изрично съгласие с предвижданата промяна на кадастралния план.

До приключване на устните състезания, в настоящето дело, не бяха представени доказателства за наличие на съдебен спор или каквито и да било други претенции от страна на жалбоподателите към ЗС Й. и Т., които да обуславят спор за материално право, по смисъла на чл.53, ал.2, ЗКИР, което би послужило за отказ от издаване на заповед.

Следователно, не е налице неразрешен по спор за материално право, във връзка с имота, чието нанасяне в кадастъра се иска. Липсват и възражения от страна на заинтересовани страни, по време на процедурата. Именно на това основание, административният орган е издал оспорената заповед.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема като обективно и неоспорено от страните; от същото обаче не се установяват други факти от значение за делото, освен изложените. Ето защо и като провери служебно оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че

обжалваната заповед е постановена от компетентния за това орган, съгласно § 4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР, и в установената форма. В производството по постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, предвид което заповедта не е в противоречие с материалноправни разпоредби и е в съответствие с целта на закона.

При този изход на делото и липса на претенции от ЗС Й., Т. и от административния орган за присъждане на съдебни разноси пред настоящата инстанция, разноските следва да останат за страните така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. Ц., с ЕГН [ЕГН], и В. П. Г., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-297/02.06.2010г. на кмета на район „Нови Искър” на Столична община.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: